

Ο περί Διαταγμάτων Διατροφής (Διευκόλυνσις πρὸς Διεκδίκησιν) Νόμος τοῦ 1981 ἐκδίδεται διὰ δημοσιεύσεως εἰς τὴν ἐπίσημον ἐφημερίδα τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 52 τοῦ Συντάγματος.

Ἄριθμός 43 τοῦ 1981

ΝΟΜΟΣ ΠΡΟΝΟΩΝ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΑΡΟΧΗΣ ΔΙΕΥΚΟΛΥΝΣΕΩΝ
ΠΡΟΣ ΔΙΕΚΔΙΚΗΣΙΝ ἘΝ ΔΙΑΤΡΟΦΗΣ ἘΝ Τῇ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ὙΠΟ
ΠΡΟΣΩΠΩΝ ΔΙΑΜΕΙΝΟΝΤΩΝ ἘΝ Τῇ ΑΛΛΟΔΑΠῇ
ΚΑΙ ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΩΣ

Ἡ Βουλὴ τῶν Ἀντιπροσώπων ψηφίζει ὡς ἀκολούθως:

1. Ὁ παρῶν Νόμος θὰ ἀναφέρηται ὡς ὁ περί Διαταγμάτων Διατροφῆς (Διευκόλυνσις πρὸς Διεκδίκησιν) Νόμος τοῦ 1981. Συνοπτικὸς τίτλος.

2. Ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ, ἐκτὸς ἐὰν ἄλλως προκύπτῃ ἐκ τοῦ κειμένου— Ἑρμηνεία.

«διάταγμα δικαστικῆς ἀναγνωρίσεως ἐξωγάμου τέκνου (affiliation order)» κέκτηται τὴν ἔννοιαν ἣν ἀπέδωκεν εἰς τὸν ὄρον τοῦτον ὁ περί Ἐξωγάμων Τέκνων Νόμος

Κεφ. 278.

«καθωρισμένος» σημαίνει καθωρισμένον διὰ Διαδικαστικοῦ ἰκανοισμοῦ·

«προσχωρήσασα χώρα» σημαίνει πᾶσαν χώραν ἢ ἐπικράτειαν κηρυττομένην ὡς τοιαύτην δυνάμει τοῦ ἄρθρου 3·

«Σύμβασις» κέκτηται τὴν ἔννοιαν ἣν ἀπέδωκεν εἰς τὸν ὄρον τοῦτον ὁ περί τῆς Συμβάσεως ἐπὶ τῆς Διεκδικήσεως Διατροφῆς ἐν τῇ Ἀλλοδαπῇ (Κυρωτικὸς) Νόμος τοῦ 1978· 50 τοῦ 1978.

«Υπουργός» σημαίνει τὸν Ὑπουργὸν Δικαιοσύνης.

3. Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον δύναται διὰ διατάγματος δημοσιευομένου ἐν τῇ ἐπισημῷ ἐφημερίδι τῆς Δημοκρατίας νὰ κηρύξῃ οἷανδήποτε χώραν ἢ ἐπικράτειαν προσχωρήσασαν ἢ ἐπικυρώσασαν τὴν Σύμβασιν ἢ εἰς ἣν ἐπέκτείνεται ἢ ἐφαρμόζεται ἡ Σύμβασις ὡς προσχωρήσασαν χώραν διὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ παρόντος Νόμου. Προσχωρήσασαι
χώραι.

4.—(1) Ὅσακις πρόσωπον εὐρισκόμενον ἐν τῇ Δημοκρατίᾳ (ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ ἀναφερόμενον ὡς «ὁ αἰτητής») προβάλλῃ ἀπαίτησιν ὅτι δικαιούται νὰ διεκδικήσῃ ἐν προσχωρησάσῃ χώρᾳ διατροφήν παρ' ἐτέρου προσώπου καὶ τὸ ὅποιον ὑπόκειται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῆς προσχωρησάσης χώρας, ὁ αἰτητής δύναται νὰ υποβάλλῃ αἴτησιν πρὸς τὸν Ὑπουργόν, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου, διὰ τὴν διαβίβασιν εἰς τὴν τοιαύτην προσχωρήσασαν χώραν τῆς ἀπαιτήσεώς του διὰ διατροφήν παρὰ τοῦ προσώπου τούτου. Αἴτησις διὰ
διατροφὴν
ἐν προσχω-
ρησάσῃ
χώρᾳ.

(2) Ὅσακις ὁ αἰτητής αἰτῆται τὴν τροποποίησιν οἰουδήποτε διατάγματος ἐκδοθέντος ἐν προσχωρησάσῃ χώρᾳ καὶ διατάσσοντος τὴν πληρωμὴν ὑφ' οἰουδήποτε ἑτέρου προσώπου διατροφῆς εἰς τὸν αἰτητήν, καὶ τὸ τοιοῦτον ἕτερον πρόσωπον ὑπόκειται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῆς τοιαύτης προσχωρησάσης χώρας, ὁ αἰτητής δύναται νὰ ὑποβάλῃ αἴτησιν πρὸς τὸν Ὑπουργόν, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου, διὰ τὴν διαβίβασιν εἰς τὴν τοιαύτην προσχωρήσασαν χώραν τῆς αἰτήσεώς του διὰ τροποποίησιν τοῦ τοιοῦτου διατάγματος.

(3) Ἡ δυνάμει τοῦ ἐδαφίου (1) ἢ (2) αἴτησις πρὸς τὸν Ὑπουργόν ὑποβάλλεται μέσῳ τοῦ Πρωτοκολλητοῦ τοῦ Ἐπαρχιακοῦ Δικαστηρίου ἐντὸς τῆς ἐπαρχίας τοῦ ὁποίου διαμένει ὁ αἰτητής, ὁ δὲ Πρωτοκολλητής οὗτος θὰ παρέχῃ πᾶσαν συνδρομὴν εἰς τὸν αἰτητήν διὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς αἰτήσεως, ἥτις δέον ὅπως συνάδῃ πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ δικαίου τῆς προσχωρησάσης χώρας, καὶ θὰ ἀποστέλλῃ τὴν αἴτησιν εἰς τὸν Ὑπουργόν ὁμοῦ μετὰ τοιούτων ἑτέρων ἐγγράφων οἷα ἤθελον ἀπαιτοῦνται ὑπὸ τοῦ δικαίου τῆς προσχωρησάσης χώρας.

(4) Ἄμα τῇ λήψει τῆς αἰτήσεως παρὰ τοῦ Πρωτοκολλητοῦ ὁ Ὑπουργὸς διαβιβάζει ταύτην ὁμοῦ μετὰ τῶν συνοδευόντων αὐτὴν ἐγγράφων εἰς τὴν ἀρμοδίαν ἀρχὴν τῆς προσχωρησάσης χώρας, ἐκτὸς ἐὰν πιστεῦθῃ ὅτι ἡ αἴτησις δὲν ἐγένετο καλῇ τῇ πίστει ἢ ὅτι δὲν συνάδει πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ δικαίου τῆς προσχωρησάσης χώρας.

(5) Ὁ Ὑπουργὸς δύναται νὰ ἀπαιτήσῃ παρὰ τοῦ ἀποστείλαντος τὴν αἴτησιν Πρωτοκολλητοῦ ὅπως ἐξασφαλίσῃ παρὰ τοῦ Δικαστηρίου παρ' ᾧ ὑπηρετεῖ τοιαύτας πληροφορίας ἀναφορικῶς πρὸς τὴν αἴτησιν, οἷαι θὰ ἀνεφέροντο ἐν τῇ ἀπαιτήσει, καὶ τὸ δικαστήριον ὑπέχει ὑποχρέωσιν ὅπως παράσῃ εἰς τὸν Ὑπουργόν τὰς πληροφορίας τὰς ὁποίας ἀπαιτεῖ.

Αἴτησις διὰ
διατροφήν
ἐν τῇ
Δημοκρατίᾳ.

5.—(1) Ὅσακις ὁ Ὑπουργὸς λαμβάνῃ παρὰ τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς προσχωρησάσης χώρας αἴτησιν ὑποβληθεῖσαν ὑπὸ τινος προσώπου εὐρισκομένου ἐν τῇ τοιαύτῃ χώρᾳ διὰ τῆς ὁποίας διεκδικεῖται διατροφή παρ' ἑτέρου προσώπου διαμένοντος ἐν τῇ Δημοκρατίᾳ θὰ ἀποστέλλῃ τὴν αἴτησιν ὁμοῦ μετὰ τῶν συνοδευόντων αὐτὴν ἐγγράφων εἰς τὸν Πρωτοκολλητὴν τοῦ Ἐπαρχιακοῦ Δικαστηρίου ἐντὸς τῆς ἐπαρχίας τοῦ ὁποίου διαμένει τὸ τοιοῦτον ἕτερον πρόσωπον, ἢ δὲ τοιαύτη αἴτησις λογίζεται διὰ τοὺς σκοποὺς οἰουδήποτε νομοθετήματος ὡς αἴτησις διὰ διατροφήν καὶ πᾶσα ἀναφορὰ ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ καὶ ἐν τῷ ἄρθρῳ 6 εἰς τὴν αἴτησιν, τὸν αἰτητὴν καὶ τὸν καθ' οὗ ἡ αἴτησις θὰ ἐρμηνεύεται ἀναλόγως.

(2) Ὅσακις ὁ Ὑπουργὸς λαμβάνῃ παρὰ τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς προσχωρησάσης χώρας αἴτησιν ὑποβληθεῖσαν ὑπὸ τινος προσώπου εὐρισκομένου ἐν τῇ τοιαύτῃ χώρᾳ διὰ τῆς ὁποίας ἐπιζητεῖται ἢ ἔκδοσις διατάγματος δικαστικῆς ἀναγνωρίσεως ἐξαγωγίμου τέκνου ἢ αἴτησις ἀποστέλλεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ εἰς τὸν Πρωτοκολλητὴν τοῦ Ἐπαρχιακοῦ Δικαστηρίου ἐντὸς τῆς ἐπαρχίας τοῦ ὁποίου διαμένει ὁ ὑποτιθέμενος πατήρ, τὸ δὲ τοιοῦτο δικαστήριον ἔχει δικαιοδοσίαν νὰ ἀκούῃ καὶ ἀποφασίσῃ τὴν τοιαύτην αἴτησιν.

(3) Ἐὰν ἡ κλῆσις πρὸς ἐμφάνισιν ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου Δικαστηρίου δὲν δύναται νὰ ἐπιδοθῇ δεόντως εἰς τὸν καθ' οὗ ἡ αἴτησις, ὁ Πρωτοκολλητής τοῦ Δικαστηρίου τούτου, τηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ ἐδαφίου (4), θὰ ἐπιστρέφῃ τὴν αἴτησιν καὶ τὰ συνοδεύοντα ταύτην ἐγγράφα εἰς τὸν Ὑπουργόν ὁμοῦ μετὰ δηλώσεως παρεχούσης τοιαύ-

τας πληροφορίας αναφορικῶς πρὸς τὴν διαμονὴν τοῦ καθ' οὗ ἡ αἴτησις; οἷας δυνατὸν νὰ κατέχη, καὶ ὁ Ὑπουργός, ἐκτὸς ἐὰν πεισθῇ ὅτι ὁ καθ' οὗ ἡ αἴτησις δὲν διαμένει ἐν τῇ Δημοκρατίᾳ, θὰ ἐνεργῇ ὡς προβλέπεται ὑπὸ τοῦ ἐδαφίου (1).

(4) Ἐὰν ὁ Πρωτοκολλητὴς τοῦ Δικαστηρίου πρὸς ὃν ἀπεστάλη ἡ αἴτησις συμφώνως τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου πιστεύῃ ὅτι ὁ καθ' οὗ ἡ αἴτησις διαμένει ἐντὸς τῆς δικαιοδοσίας ἐτέρου τινὸς Δικαστηρίου θὰ ἀποστέλλῃ τὴν αἴτησιν καὶ τὰ συνοδευόμενα ταύτην ἔγγραφα εἰς τὸν Πρωτοκολλητὴν τοῦ ἐτέρου τούτου Δικαστηρίου καὶ θὰ πληροφῇ τὸν Ὑπουργὸν περὶ τῆς τοιαύτης ἀποστολῆς.

(5) Ὁ Πρωτοκολλητὴς τοῦ Δικαστηρίου πρὸς ὃν ἀπεστάλη αἴτησις δυνάμει τοῦ ἐδαφίου (4) θὰ προβαίνει εἰς τὰς αὐτὰς ἐνεργείας ὡς ἐὰν ἡ αἴτησις θὰ εἶχεν ἀποσταλῆ εἰς αὐτὸν δυνάμει τοῦ ἐδαφίου (1).

(6) Κατὰ τὴν ἀκρόασιν τῆς αἰτήσεως τὸ Δικαστήριον θὰ χωρῇ ὡς ἐὰν ὁ αἰτητὴς θὰ παρίστατο ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου.

(7) Ἐὰν τὸ Δικαστήριον ἐκδώσῃ διάταγμα ἐπὶ τῆς αἰτήσεως τὸ διάταγμα τοῦτο ἐγγράφεται κατὰ τὸν καθωρισμένον τρόπον.

(8) Οἰονδήποτε ποσὸν πληρωτέον δυνάμει διατάγματος ἐκδοθέντος δυνάμει τοῦ παρόντος Νόμου θὰ καταβάλληται ἐν ὅσῳ τὸ διάταγμα παραμένει ἐν ἰσχύϊ κατὰ τοιοῦτον τρόπον καὶ εἰς τοιοῦτο πρόσωπον ὡς ἤθελε καθορισθῇ.

6.—(1) Ὅσακις ἡ αἰτήτρια εἶναι ἡ σύζυγος τοῦ καθ' οὗ ἡ αἴτησις καὶ οὗτος ἐγένετο ἐνοχος ἠθελημένης ἀμελείας ἵνα προμηθεύσῃ εὐλογον διατροφὴν διὰ τὴν σύζυγον αὐτοῦ ἢ τὰ ἀνήλικα τέκνα τοῦ γάμου, τὸ Δικαστήριον δύναται νὰ ἐκδώσῃ διάταγμα διατάσσον τὸν καθ' οὗ ἡ αἴτησις σύζυγον ὅπως καταβάλλῃ πρὸς τὴν σύζυγον αὐτοῦ περιοδικὰς πληρωμὰς ὡς θὰ ἐθεωρεῖτο εὐλογον.

*Επιδίκασις
διατροφῆς.

(2) Ὅσακις ὁ γάμος μεταξὺ τῆς αἰτητρίας καὶ τοῦ καθ' οὗ ἡ αἴτησις ἔχη ἀκυρωθῆ ἢ διαλυθῆ, ἡ δὲ τοιαύτη ἀκύρωσις ἢ διάλυσις εἶναι ἔγκυρος δυνάμει τοῦ δικαίου τῆς Δημοκρατίας, τὸ Δικαστήριον δύναται νὰ κάμῃ τοιαύτην πρόνοιαν, ὡς φαίνεται δικαία ἐν σχέσει πρὸς τὴν διατροφὴν καὶ ἐκπαίδευσιν τῶν ἐκ τοῦ γάμου τέκνων, τῶν ὁποίων οἱ γονεῖς εἶναι ὑποκείμενα τῆς διαδικασίας.

(3) Αἱ διατάξεις τῶν ἐδαφίων (5) καὶ (6) τοῦ ἄρθρου 40 τῶν περὶ Δικαστηρίων Νόμων τοῦ 1960 ἕως 1980 τυγχάνουν ἐφαρμογῆς, τηρουμένων τῶν ἀναλογιῶν, ἐπὶ παντός διατάγματος ἐκδιδομένου δυνάμει τῶν ἐδαφίων (1) καὶ (2).

14 τοῦ 1960
50 τοῦ 1962
11 τοῦ 1963
8 τοῦ 1969
40 τοῦ 1970
58 τοῦ 1972
1 τοῦ 1980.

7.—(1) Ὅσακις ὁ Ὑπουργός λαμβάνῃ παρὰ τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς προσχωρησάσης χώρας αἴτησιν ὑποβληθεῖσαν ὑπὸ τινος προσώπου ἐν τῇ τοιαύτῃ χώρᾳ διὰ τὴν τροποποίησιν διατάγματος ἐγγραφέντος δυνάμει τοῦ παρόντος Νόμου θὰ ἀποστέλλῃ τὴν αἴτησιν ἁπλοῦς μετὰ τῶν συνοδευόντων ταύτην ἐγγράφων εἰς τὸν Πρωτοκολλητὴν τοῦ ἐκδώσαντος τὸ διάταγμα Ἐπαρχιακοῦ Δικαστηρίου.

Τροποποίησις
διατάγματος.

(2) Πᾶσα αἴτησις ὑποβληθεῖσα ὑπὸ τινος προσώπου ἐν προσχωρησάσῃ χώρᾳ διὰ τὴν τροποποίησιν διατάγματος καὶ ἀποσταλεῖσα ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ εἰς τὸν ἐν τῷ ἐδαφίῳ (1) ἀναφερόμενον Πρωτοκολλητὴν, λογίζεται ὡς αἴτησις διὰ διατροφὴν διὰ τὴν τροποποίησιν τοῦ διατάγματος εἰς ὃ ἀφορᾷ, καὶ τὸ Δικαστήριον κατὰ τὴν ἀκρόασιν τῆς αἰτήσεως θὰ χωρῇ ὡς ἐὰν νὰ ἐπρόκειτο περὶ αἰτήσεως διὰ διατροφὴν καὶ ὡς ἐὰν ὁ αἰτητὴς νὰ παρίστατο ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου.

(3) "Ανευ έπιηρεασμού τών διατάξεων του έδαφίου (2) πάσα αίτησις διά τροποποίησιν ή ανάκλησιν διατάγματος θά υποβάλληται διά αίτήσεως.

(4) Το Δικαστήριον κέκτηται άρμοδιότητα προς άκρόασιν αίτησεως διά τροποποίησιν ή ανάκλησιν διατάγματος εάν αύτη—

(α) υπεβλήθη υπό του προσώπου κατά του όποιου ή τή αίτήσει του όποιου έξεδόθη το διάταγμα ή

(β) υπεβλήθη υπό τινος έτέρου προσώπου εις την φύλαξιν του όποιου εύρίσκεται έξώγαμον τέκνον άναφορικώς προς το όποιον έξεδόθη διάταγμα δικαστικής άναγνωρίσεως έξωγάμου τέκνου,

άνεξαρτήτως του ότι το πρόσωπον υπό του όποιου ή κατά του όποιου υπεβλήθη ή τοιαύτη αίτησις διαμένει έκτός της Δημοκρατίας.

(5) "Οσάκις ό καθ' ού ή αίτησις εις αίτησιν διά τροποποίησιν ή ανάκλησιν διατάγματος δέν έμφανίζεται κατά τον χρόνον και εις τον τόπον τον όρισθέντα προς άκρόασιν της υποθέσεως και το Δικαστήριον έκανοποιείται—

(α) ότι ουτος διαμένει έκτός της Δημοκρατίας και

(β) ότι ή αίτησις έπεδόθη εις αυτόν κατά τον καθωρισμένον τρόπον,

το Δικαστήριον δύναται να χωρήση εις την άκρόασιν και έκδικασιν της υποθέσεως ως εάν ό καθ' ού ή αίτησις να παρίστατο ένώπιον του Δικαστηρίου.

Έκτέλεσις διατάγματος.

8.—(1) Το Δικαστήριον όπερ έξέδωσε διάταγμα δυνάμει του παρόντος Νόμου και οι λειτουργοί τούτου θά λαμβάνουν άπαντα τα καθωρισμένα μέτρα διά την εκτέλεσιν του τοιούτου διατάγματος.

(2) Οιονδήποτε ποσόν πληρωτέον θάσει διατάγματος έκδοθέντος δυνάμει του παρόντος Νόμου δύναται να εισπραττήται κατά τον αυτόν τρόπον ως εάν ήτο διάταγμα διά πληρωμήν άστικου χρέους.

Αναχώρησις πληρωτού εκ της Δημοκρατίας.

9.—(1) "Οσάκις ό Πρωτοκολλητής του έκδώσαντος το διάταγμα Δικαστηρίου πιστεύη ότι ό πληρωτής δυνάμει διατάγματος έπαυσε να διαμένη έν τή Δημοκρατία θά άποστέλλη περι τούτου ειδοποίησιν εις τον Ύπουργόν.

(2) "Εν τώ παρόντι άρθρω «πληρωτής» έν σχέσει προς διάταγμα σημαίνει το πρόσωπον όπερ υπέχει υποχρέωσιν προς καταβολήν χρημάτων δυνάμει του διατάγματος.

Αποδεκτόν άποδείξεων δοθεισών έν προσχωρησάση χώρα.

10.—(1) Το περιεχόμενον παντός δεόντως κευρωμένου έγγράφου,

(α) όπερ εκθέτει ή συνοψίζει άποδείξεις προσκομισθείσας έν διαδικασία ένώπιον Δικαστηρίου προσχωρησάσης χώρας ή

(β) όπερ εκθέτει ή συνοψίζει άποδείξεις προσκομισθείσας έν προσχωρησάση χώρα διά τους σκοπούς διαδικασίας ένώπιον Δικαστηρίου της Δημοκρατίας δυνάμει του παρόντος Νόμου, είτε εις ανταπόκρισιν παρακλήσεως γενομένης εκ μέρους τοιούτου Δικαστηρίου της Δημοκρατίας είτε άλλως ή

(γ) όπερ ελήφθη εις άπόδειξιν έν διαδικασία ένώπιον δικαστηρίου προσχωρησάσης χώρας, ή όπερ άποτελεί αντίγραφον έγγράφου ούτω ληφθέντος,

είναι, έν οιαδήποτε διαδικασία ένώπιον Δικαστηρίου ήτις άρχεται κατόπιν αίτήσεως ληφθείσης υπό του Ύπουργου ως αναφέρεται έν τώ άρθρω 5 του παρόντος Νόμου ή κατόπιν αίτήσεως υποβληθείσης υπό οιονδήποτε προσώπου διά την τροποποίησιν ή ανάκλησιν διατάγματος ή έν οιαδήποτε διαδικασία κατόπιν άσκήσεως έφέσεως καθ' οιασδήποτε τοιαύτης διαδικασίας, δεκτόν προς άπόδειξιν οίου-

δήποτε γεγονότος αναφερομένου εν αὐτῷ κατὰ τὴν αὐτὴν ἔκτασιν ὡς εἶναι δεκτὴ πρὸς ἀπόδειξιν ἐν τῇ τοιαύτῃ διαδικασίᾳ προφορικῆ μαρτυρία περὶ τοῦ τοιούτου γεγονότος.

(2) Ἐγγραφοῦν ἐκθέτον ἢ συνοψίζον μαρτυρίαν ὡς ἀναφέρεται ἐν τῷ ἔδαφίῳ (1) (α), ἢ ληφθεῖσαν ὡς ἀναφέρεται ἐν τῷ ἔδαφίῳ (1) (β), λογίζεται ὡς δεόντως κεκρωμένον διὰ τοὺς σκοποὺς τῶν ὡς ἄνω ἔδαφίων ἐὰν τὸ ἔγγραφοῦν φέρεται πιστοποιούμενον ὑπὸ τοῦ δικαστοῦ ἢ τοῦ ἐτέρου προσώπου ἐνώπιον τοῦ ὁποῦ ἐδόθη ἢ μαρτυρία ἢ ἀναλόγως τῆς περιπτώσεως, ὑπὸ τοῦ ὁποῦ ἐλήφθη, ὡς ἀποτελοῦν τὸ πρωτότυπον ἔγγραφοῦν τὸ περιέχον ἢ καταγράφων ἢ, ἀναλόγως τῆς περιπτώσεως, συνοψίζον τὴν τοιαύτην μαρτυρίαν ἢ ὡς ἀληθὲς ἀντίγραφοῦν τοῦ τοιούτου ἔγγραφου.

(3) Ἐγγραφοῦν ληφθὲν εἰς ἀπόδειξιν ὡς ἀναφέρεται ἐν τῷ ἔδαφίῳ (1) (γ) ἢ ἀποτελοῦν ἀντίγραφοῦν ἔγγραφου οὕτω ληφθέντος, λογίζεται ὡς δεόντως κεκρωμένον διὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ τοιούτου ἔδαφιου ἐὰν τὸ ἔγγραφοῦν φέρεται πιστοποιούμενον ὑπὸ δικαστοῦ ἢ λειτουργοῦ τοῦ Δικαστηρίου ὑπὸ τοῦ ὁποῦ ἐλήφθη εἰς ἀπόδειξιν ὡς τὸ οὕτω ληφθὲν ἔγγραφοῦν ἢ ὡς ἀληθὲς ἀντίγραφοῦν οὕτω ληφθέντος ἔγγραφου.

(4) Δὲν εἶναι ἀναγκαῖον ὅπως ἐν οἰαδήποτε τοιαύτῃ διαδικασίᾳ ἀποδειχθῆ ἢ ὑπογραφή ἢ τὸ ἐπίσημον ἄξιωμα τοῦ προσώπου ὅπερ ἐμφαίνεται ὡς πιστοποιήσαν τὸ ἔγγραφοῦν.

(5) Οὐδὲν τῶν ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ ἐπιχεράζει τὴν ἀποδοχὴν εἰς ἀπόδειξιν οἰοδήποτε ἔγγραφου ὅπερ εἶναι δεκτὸν εἰς ἀπόδειξιν ἀνεξαρτήτως τοῦ παρόντος ἄρθρου.

11.—(1) Πᾶν Δικαστήριον ἐν τῇ Δημοκρατίᾳ δύναται διὰ τοὺς σκοποὺς οἰαδήποτε διαδικασίας ἐνώπιον τοῦ τοιούτου Δικαστηρίου δυνάμει τοῦ παρόντος Νόμου ἀρχομένης κατόπιν αἰτήσεως ληφθείσης ὑπὸ τοῦ Ἐπιπροέδρου ἢ ἀποστολέου ἐκ προσχωρησάσης χώρας νὰ παρακαλέσῃ τὸν Ἐπιπρόεδρον ὅπως ὑποβάλῃ πρὸς τὴν ἀρμοδίαν ἀρχὴν ἢ Δικαστήριον ἐν τῇ προσχωρησάσῃ χώρᾳ παράκλησιν διὰ τὴν λήψιν ἐν τῇ τοιαύτῃ χώρᾳ τῆς μαρτυρίας προσώπου διαμένοντος ἐν αὐτῇ τῆς ἀφορώσεως εἰς θέματα συναφῆ πρὸς τὴν αἴτησιν.

(2) Πᾶσα παράκλησις ὑποβαλλομένη ὑπὸ δικαστηρίου δυνάμει τοῦ παρόντος ἄρθρου δέον ὅπως—

(α) παρέχῃ λεπτομερείας τῆς σχετικῆς αἰτήσεως·

(β) ἀναφέρῃ τὸ ὄνομα καὶ τὴν διεύθυνσιν τοῦ προσώπου παρὰ τοῦ ὁποῦ θὰ ληφθῆ μαρτυρία· καὶ

(γ) ὀρίξῃ τὰ θέματα ἀναφορικῶς πρὸς τὰ ὁποῖα ἀπαιτεῖται ἢ μαρτυρία τοῦ τοιούτου προσώπου.

(3) Ἐὰν ὁ Ἐπιπρόεδρος ἰκανοποιητῶς ὅτι ἢ ὑποβληθεῖσα εἰς αὐτὸν παράκλησις δυνάμει τοῦ παρόντος ἄρθρου διαλαμβάνει ἐπαρκεῖς πληροφορίας καθιστώσας δυνατὴν τὴν ὑπὸ Δικαστηρίου ἢ προσώπου ἐν τῇ προσχωρησάσῃ χώρᾳ λήψιν τῆς μαρτυρίας τοῦ προσώπου τοῦ κατονομαζομένου ἐν τῇ παρακλήσει ἀναφορικῶς πρὸς τὰ ὀριζόμενα ἐν αὐτῇ θέματα, θὰ διατιθέσῃ τὴν παράκλησιν εἰς τὴν ἀρμοδίαν ἀρχὴν ἢ τὸ Δικαστήριον τῆς τοιαύτης χώρας.

12.—(1) Ὅσακις ὑποβάλλεται παράκλησις εἰς τὸν Ἐπιπρόεδρον ὑπὸ ἢ ἐκ μέρους Δικαστηρίου προσχωρησάσης χώρας διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς μαρτυρίας προσώπου διαμένοντος ἐν τῇ Δημοκρατίᾳ ἀναφορικῶς πρὸς θέματα συναφῆ πρὸς αἴτησιν ἐπὶ τῆς ὁποίας τυγχάνει ἐφαρμογῆς τὸ ἄρθρον 4, ὁ Ἐπιπρόεδρος θὰ παρακαλῆ τοιοῦτο Δικαστήριον ἢ τοιοῦτον λειτουργὸν Δικαστηρίου, ὡς οὗτος ἤθελεν ἀποφασίσῃ, νὰ λάβῃ τὴν μαρτυρίαν τοῦ τοιούτου προσώπου τὴν ἀφορῶσαν εἰς τὰ τοιαῦτα συναφῆ πρὸς τὴν αἴτησιν θέματα ὡς ἤθελεν ὀρίζονται ἐν τῇ παρακλήσει.

Ἐξασφάλισις ἀποδείξεων διὰ τοὺς σκοποὺς διαδικασίας ἐνώπιον δικαστηρίου τῆς Δημοκρατίας.

Λήψις μαρτυρίας ἢ παρακλήσει Δικαστηρίου προσχωρησάσης χώρας.

(2) Το Δικαστήριο η ό λειτουργός υπό του οποίου λαμβάνεται παράκλησις δυνάμει του έδαφίου (1) υπό του Υπουργού κέκτηται έξουσίαν νά λάβη την μαρτυρίαν και, άφου δώση είδοποίησιν περι του τόπου και χρόνου λήψεως της μαρτυρίας εις τοιαύτα πρόσωπα και κατά τοιούτον τρόπον ώς τουτο ή ούτος ήθελε κρίνει σκόπιμον, θά λαμβάνη την μαρτυρίαν του προσώπου του κατονομαζομένου έν τη παρακλήσει την άφορῶσαν εις τά θέματα τά όριζόμενα έν αύτη κατά τοιούτον τρόπον ώς ήθελε καθορισθί, ή δέ ούτω ληφθεύσα μαρτυρία θά άποστέλληται κατά τον καθωρισμένον τρόπον υπό του Πρωτοκολλητου εις τό Δικαστήριο της προσχωρησάσης χώρας υπό ή έκ μέρους του οποίου ύπεβλήθη ή άναφερομένη έν τῷ έδαφίω (1) παράκλησις.

14 του 1960
50 του 1962
11 του 1963
8 του 1969
40 του 1970
58 του 1972
1 του 1980.

(3) Αί διατάξεις των περι Δικαστηρίων Νόμων του 1960 έως 1980 άναφορικώς πρός τον έξαναγκασμόν της παραστάσεως μαρτύρων τυγχάνουν έφαρμογής τηρουμένων των άναλογίων άναφορικώς πρός την λήψιν μαρτυρίας δυνάμει του παρόντος άρθρου.

Μή έφαρμογή του περι Άλλοδαπών Δικαστηρίων (Μαρτυρία) Νόμου άναφορικώς πρός λήψιν άποδείξεων. Κεφ. 12 39 του 1977.

13. Ο περι Άλλοδαπών Δικαστηρίων (Μαρτυρία) Νόμος δέν τυγχάνει έφαρμογής άναφορικώς πρός την λήψιν μαρτυρίας έν τη Δημοκρατία διά την λήψιν της όποίας προνοεί τό άρθρον 12 του παρόντος Νόμου.

Διαδικαστικός Κανονισμός.

14.—(1) Το Άνώτατον Δικαστήριο δύναται νά έκδίδη Διαδικαστικόν Κανονισμόν και νά δίδη τοιαύτας οδηγίας, οίcas ήθελε θεωρήσει καταλλήλους διά την καλύτεραν έφαρμογήν του παρόντος Νόμου.

(2) Άνευ έπηρεασμού της γενικότητος του έδαφίου (1) ό Διαδικαστικός Κανονισμός δύναται νά προβλέπη περι παντός θέματος όπερ δυνάμει του παρόντος Νόμου χρήζει ή είναι δεκτικόν καθορισμού.

Έναρξίς Ισχύος του παρόντος Νόμου.

15. Η Ισχύς του παρόντος Νόμου άρχεται εις ήμερομηνίαν όρισθισομένην υπό του Υπουργικου Συμβουλίου διά γνωστοποίησεως δημοσιευομένης έν τη έπισήμω έφημερίδι της Δημοκρατίας.